

nyere Model, og til at anvende det ved Salget indkomne Beløb til Tilvejebringelse af tidssvarende Haandvaaben. Den Anmærkning har staaet paa Finansloven i mange Aar, og den gælder i Virkeligheden det samme Forhold, som her omhandles. Paa næste Side findes der et andet Eksempel, vedrørende Generalstabens topografiske Afdeling, at Overskuddet paa forventet Indtægt ved Salg af Kort o. s. v. og mulige Besparelser paa en af ovennævnte Konto N.s Underkonti kan anvendes paa Underkonti b., c. og d. Og naar vi saa se efter, hvad b., c. og d. er, finde vi, at det er Betaling for Udførelse af Arbejder ved Opmaaling og i forskellige andre Øjemed. En lignende Bestemmelse findes for Eksempel ogsaa for Søkortarkivet, og Sp. 327—28 findes der ogsaa en Anmærkning, som angaar Marineministeriet, og som bemyndiger Marineministeriet til ved Anskaffelse af Kanoner og Projektiler samt Materialier til Forfærdigelse og Reparation af Maskiner, Kedler, Torpedoer og Udskydningsapparater at give som Andel i Betaling henholdsvis kassable Kanoner og Projektiler samt kassabelt Metalstøbegods og Metalaffald eller Salgssummen for nævnte Materiel. Alle disse Anmærkninger bemyndige i Virkeligheden vedkommende Minister til at foretage noget ganske lignende som det, vi her bemyndige ham til ved at indsette denne Anmærkning paa Finansloven.

Saa vil jeg sige til det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Chr. Hansen), at det har i Virkeligheden gjort mig ondt, at han har taget paa denne Sag, som han har. Det synes mig, at han bestræbte sig for at give de Mænd ude paa Amager et Haab om, at naar de vare tilstrækkelig standhaftige, kunde de faa noget mere end de 6,000 Kr., man her tilbyder dem. Jeg vil sige det ærede Medlem, at han gjorde sikkert vel i at anvende sin Indflydelse der ude hos Amagerboerne paa at faa dem til at tage imod det Tilbud, man her gør dem, et Tilbud, som jeg synes er meget hensynsfuldt, og som de ingenlunde kunne vente at faa forhøjet hverken ved Tillægsbevillingsloven eller senere. De have ikke noget Krav paa disse 6,000 Kr., skulle vi huske. De have faaet slaaet fast ved Højesteretsdommen, at der tilkommer dem Erstatning, men Kravet paa Erstatning maa begrundes derved, at det kan paavises, at der er sket Skade. Efter denne Sags Natur kan det ikke paavises, hvor stor Skade der er lidt, eller om der overhovedet er lidt Skade i de foregaaende Aar. Naar man derfor byder disse 6,000 Kr.,

er det i Virkeligheden, fordi man finder, at Billighed taler derfor. Naar Højesteretsdommen har slaaet fast, at der tilkommer dem Erstatning i Fremtiden, taler Billighed for, at man ogsaa giver dem Erstatning for det Tab eller den Skade, de mulig have lidt i Fortiden, men mere end det Beløb, her er fastsat, faar det ærede Medlem sikkert ikke Ministeren og Rigsdagen til at gaa ind paa. Desuden maa man se dette Tilbud i Forbindelse med den Overenskomst, man byder dem derude, og det er ikke Smaapenge, man byder dem. For hver Dag, der skydes, vil det, efter hvad der er oplyst, udgøre 354 Kr. 46 Øre. Det er fordelt paa 200 Tønder Land, og der er, efter hvad der er oplyst for mig, 4 Gaarde. Jeg ved ikke, hvor megen Jord de sidde inde med — det er jo smaa Gaarde —, men lad os sige, at disse Gaarde besidde Halvdelen af Jorden, saa vil for hver hele Dag, de skyde derude, Ejeren af en af disse Gaarde faa saadant noget som mellem 40 og 50 Kr. Jeg tror, det er en meget rundelig Godtgørelse for det Savn, der er, og denne Betaling faa de, enten det er Sommer eller Vinter, og man lover endog i Overenskomsten at tage alle mulige Hensyn og ikke beramme Skydning paa de Tider, hvor det generer dem mest, hvor Markarbejdet foregaar oftest og i størst Omfang, og man vil helt undgaa Skydning i Maj og i August Maaneder, og man vil sige til i god Tid. Jeg skulde tage meget fejl, om de gode Gaardmænd ude paa Amager ikke vilde ønske, at Ministeren skød bravt mange Dage om Aaret, for det betaler sig vist ret godt, naar de kunne faa 40—50 Kr. om Dagen. I denne Forbindelse synes jeg, man maa se dette Tilbud om 6,000 Kr. Hvis de ikke gaa ind paa det, er det heller ikke umuligt, at Ministeren siger: Saa kan jeg heller ikke gaa ind paa denne Overenskomst, thi Meningen er den, at vi skulle have denne Sag ordnet, vi skulle have dette gamle Spørgsmaal ud af Verden, og vi skulle for Fremtiden have en Ordning, hvorved der ikke kommer noget Krav, vi ikke kunne overse. Jeg beder derfor det ærede Medlem om at anvende sin Indflydelse paa at formaa de gode Mænd ude paa Amager, som ganske vist have Ord for at være stridbare — jeg ved ikke, om det er med Rette eller med Urette —, til at tage imod det, der her bydes dem, det er sikkert det højeste, der kan opnaas.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om den lille Lønforhøjelse til Hærens og Orlogsværftets Arbejdere maa jeg sige, at jeg ikke kan se rettere, end at vi maa henholde os til det, som Ministeren før udtalte, vi maa afvente Indberetningen fra den